

Milan Černohouz (20. 4.1943 - 1. 6. 2020)

Milí přátelé dechovky, oznamuji vám smutnou zprávu, opustil nás kamarád, více než 40 let zpěvák Veselky, Milan Černohouz, který prvního června 2020, ve svých 77 letech odešel do muzikantského nebe. Čest jeho památce.

Ladislav Kubeš

Poslední rozloučení s Milanem Černohouzem bylo v pátek 12.června 2020 ve 13 hodin ve Velké obřadní síni krematoria Strašnice.

Kamil Barták uváděl pořad věnovaný Milanovi a na úvod řekl „když se řekne Karel Gott tak se nám vybaví „taneční muzika, pop music“, když se řekne Milan Černohouz, tak se všem vybaví „dechovka“ a dále pokračuje, „já bych tyto dva velikány úplně v klidu dal do jedné roviny“.

Když jsem kdysi v polovině osmdesátých let minulého století přišel s nápadem získat Milana Černohouze jako zpěváka pro Veselku, všichni skalní „dechovkáři“ mě měli za pošetilce – vždyť Milan prý je swingař a lidovka mu nepůjde. Roky se však sešly s roky a Milan je jedním z nejoblíbenějších a nejlepších zpěváků tohoto žánru. Že jsem měl, jak se říká, dobrý nos, těší mě dodnes nejen jako kapelníka, ale i jako (doufám v rozumné míře) ješitného člověka a jeho kamaráda.

Ladislav Kubeš.

Milane,
prohlížím cédéčko ke Tvým šedesátinám, říkám si obvyklé to to uteklo a vida, už mě skoro dohnal, a radím si za sebe všechno co o Tobě vím: že ses narodil v Kolíně, za druhé světové války co dítě žil v Poděbradech, po ní v Liberci (odtud byl otec, zatímco po matce jsi Pražan), vystudoval jsi Státní konzervatoř v Brně, ale zpívat v různých souborech divadelních a sborech pěveckých začal jsi už dřív, například v proslulém libereckém Severáčku a jako sólista s rozličnými kapelami tam i onde. To všechno vyvrcholilo stálou dvacetiletou spoluprací s Orchestrem Gustava Bromma a souběžně se Studiem Brno a vyneslo Tě mezi hvězdy v rozhlase, v televizi a do zahraničí na jazzové festivaly a pestrá turné. Ve své pražské vinárně U strců s kytarou a přáteli dokazuješ, že pěkná písnička zůstává pěkná v jakémkoli rytmu a samozřejmě i v té naší dechovce. To na Tobě zvláště těší, že zůstáváš už po léta věrný Veselce Ladislava Kubeše, který Tě pro tento žánr, snoby vysmívaný, ale lidmi milovaný, záslužně objevil. Dovol mi tedy prosím, abych Ti za všechno až dosud vykonané poděkoval a spolu s polkou, jež dala Tvému jubilejnímu albu název, upřímně popřál JEŠTĚ JEDNOU ŠEDESÁT. Ty rád zpíváš, my Tě rádi posloucháme, co by si kdo mohl přát víc.

Zpívej dál Tvůj Miloň Čepelka.

Milan působil ve Veselce téměř od jejího založení a 8. června 2018 v Kolíně (ve svém rodišti) svoje působení ve Veselce musel ze zdravotních důvodů ukončit. Když se kapelník musí navždy a nenávratně rozloučit se zpěvákem, jemuž po čtyřicet roků nabízel písničky, které mu nejlépe sednou, a když přitom věděl, že on si skvěle poradí s každou, je smutný jako kapelník i jako kamarád. Veselka byla s Milanem Černohouzem spojena nerozdělitelně, a přece nás od sebe osud vzdálil dřív, než jsme čekali. Milane, spolupráce s Tebou byla krásná. Opravdu není fráze, říkám-li, že na Tebe a na Tvůj podmanivý způsob zpěvu nelze zapomenout. Děkuji Ti.

Ladislav Kubeš.

Už před časem mě napadlo - bohužel jsem mu to nestihl říct - že Milan Černohouz zpívá tak přirozeně a samozřejmě, jako jiní lidé hovoří. Měl jsem veliké štěstí, že jsem pro něj mohl psát texty, protože slyšené jeho hlasem a jeho podáním získávaly další významy a on tak vždycky byl skutečným spolutvůrcem písničky. Chybí nám a chybět bude. A nepřestaneme na něj vzpomínat.

Miloň Čepelka.